

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 12 Δεκεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση: Ιωάννης Λαμπρόπουλος, Πρόεδρος, Αικατερίνη Ζερβού, Εισηγήτρια και Βικτωρία Πισμύρη, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 30.05.2022 με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 773/31.05.2022 Προδικαστική Προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο: «....») (εφεξής: η «προσφεύγουσα»), η οποία εδρεύει στην, επί της ..., αρ. ..., σε συμμόρφωση με την υπ' αρ. 558/2022 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης - Τμήμα Β' Ακυρωτικό, η οποία εκδόθηκε επί της υπ' αρ. ΑΚ 364/2022 αίτησης αναστολής - ακύρωσης της ίδιας εταιρείας κατά της σιωπηρής απόρριψης της ως άνω με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 773/31.05.2022 Προδικαστικής της Προσφυγής.

Κατά του ... (εφεξής: η «αναθέτουσα αρχή»), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Και την από την από 10.06.2022 Παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «....», (εφεξής: «η α' παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στην ...επί της οδού ... αριθ. ..., όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Και την από 10.06.2022 Παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «...» (εφεξής: «η β' παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στο ..., επί της οδού ... αρ. ..., όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή της, η οποία καθίσταται εκ νέου εκκρεμής ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ δυνάμει της υπ' αριθμ. 558/2022 Απόφασης του

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, η προσφεύγουσα, για τους λόγους που αναλύονται λεπτομερώς στην προσφυγή της, αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία ελήφθη κατά την υπ' αριθ. 15/12.05.2022 (Θέμα 48ο) Συνεδρίαση του ΔΣ του «...» - ...», η προγενέστερη αυτής, η οποία ελήφθη κατά την υπ' αριθ. 12/31.03.2022 (Θέμα 94ο) Συνεδρίαση του ΔΣ του «...» - ...», στο μέτρο που έγιναν αποδεκτές οι προσφορές των εταιρειών «...», «...» και «...».

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Αικατερίνη Ζερβού.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, με την υπ' αρ. 558/2022 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης ακυρώθηκε η σιωπηρή απόρριψη της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής από την ΕΑΔΗΣΥ, στην οποία και αναπέμφθηκε η υπόθεση για να εξετάσει τους λόγους της προσφυγής αυτής.
2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, είχε καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 4.840,00 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»), το οποίο και υπολογίζεται με βάση την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, ήτοι 967.741,93 ευρώ, μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.
3. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με την υπ' αριθμ. .../2021 Διακήρυξη προκήρυξε ηλεκτρονικό διεθνή ανοικτό διαγωνισμό με αντικείμενο την ανάδειξη αναδόχου για την παροχή υπηρεσιών καθαρισμού κτιρίων για ένα (1) έτος, για τις ανάγκες της οργανικής μονάδας «...» και των δομών της, συνολικής εκτιμώμενης αξίας 967.741,93 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά αποκλειστικά βάσει

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

τιμής, η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) στις 10.01.2022 με ΑΔΑΜ ..., καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε αύξοντα αριθμό

4. Επειδή, ο διαγωνισμός, ενόψει του αντικειμένου του, της συνολικής εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, της νομικής φύσης και της δραστηριότητας που το ... ασκεί ως αναθέτουσα αρχή και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016 και δη του Βιβλίου Ι αυτού. Συνακόλουθα, η κρινόμενη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV του νόμου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρο 345, παρ. 1 και άρθρου 379, παρ. 7 αυτού, όπως ισχύουν, η δε ΕΑΔΗΣΥ, ενώπιον της οποίας ασκείται η προσφυγή είναι αρμόδια για την εξέτασή της.

5. Επειδή, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α)έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στις 30.05.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, η δε προσβαλλομένη κοινοποιήθηκε στους συμμετέχοντες μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 19.05.2022, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 και γ)κοινοποιήθηκε στην ΕΑΔΗΣΥ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

6. Επειδή, στις 31.05.2022 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής, δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς όλους τους συμμετέχοντες, σύμφωνα με το άρ. 365, παρ. 1, σημ. α' του Ν. 4412/2016 και το άρ. 9, παρ. 1, σημ. α' του π.δ. 39/2017.

7. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή απέστειλε στις 15.06.2022 προς την ΕΑΔΗΣΥ και προς όλους τους συμμετέχοντες δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ τις με αριθμ. Πρωτοκ. 13851/15.06.2022 απόψεις της, προς αντίκρουση των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, με τις οποίες για τους λόγους

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

που αναλυτικά παραθέτει σε αυτές επιδιώκει την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής.

8. Επειδή, η α' παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 10.06.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» την με όμοια ημερομηνία Παρέμβασή της, με την οποία, για τους λόγους που αναλυτικά παραθέτει σε αυτήν επιδιώκει την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής και την οποία η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε στις 14.06.2022 προς όλους τους συμμετέχοντες.

9. Επειδή, η β' παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 10.06.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» την με όμοια ημερομηνία Παρέμβασή της, με την οποία, για τους λόγους που αναλυτικά παραθέτει σε αυτήν επιδιώκει την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής και την οποία η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε στις 10.06.2022 προς όλους τους συμμετέχοντες.

10. Επειδή, η προσφεύγουσα κατέθεσε στις 20.06.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» το με όμοια ημερομηνία Υπόμνημά της επί των Απόψεων της αναθέτουσας αρχής, το οποίο η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε στις 21.06.2022 προς όλους τους συμμετέχοντες.

11. Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 360 του Ν.4412/2016 και την παρ. 1 του άρθρου 3 του ΠΔ 39/2017 προβλέπεται ότι: *«Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει*

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».

12. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχείρισεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54).

13. Επειδή, η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, καταρχήν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο γνωρίζοντας εκ των προτέρων το ακριβές περιεχόμενο των κριτηρίων του διαγωνισμού στα οποία καλόπιστα θα στηρίζουν την απόφασή τους εάν θα λάβουν ή όχι μέρος στη διαδικασία σύναψης της οικείας σύμβασης (βλ. την απόφαση του ΔΕΕ της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, Casertana Costruzioni, C-223/16, σκέψη 34, της 14ης Ιουλίου 2016, TNS Dimarso NV κατά Vlaams Gewest, υποθ. C-6/15, σκέψεις 22 επ., την απόφαση του ΔΕΕ της 10ης Μαΐου 2012, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών, υποθ. C-368/10, σκέψεις 55 επ., 62 επ. και 88). Περαιτέρω, δε, οι όροι της διακήρυξης πρέπει να καταρτίζονται με βάση τα ως άνω, ώστε να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, C 496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, eVigilo, C 538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33).

14. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της τεχνικής προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία «...» και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, καθώς δεν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 11 για τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Στις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης και συγκεκριμένα στην υπ' αριθμ. 11 «ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ...-...» ορίζεται ότι: «11. Καθαρίζονται τουλάχιστον μία φορά την ημέρα και περισσότερες από μία φορές στους πολυσύχναστους διαδρόμους. Οι ενημερωτικές πινακίδες να καθαρίζονται ανά 15ήμερο. Οι ψευδοροφές καθώς και τα φωτιστικά σώματα να καθαρίζονται κάθε τρίμηνο σε συνεργασία με την τεχνική υπηρεσία του Οι υαλοπίνακες να καθαρίζονται εσωτερικά και εξωτερικά με την χρήση του ανυψωτικού μηχανήματος ανά 15ήμερο». Περαιτέρω, στο άρθρο 3 της Διακήρυξης «ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ» ορίζεται ότι: «Ο ανάδοχος υποχρεούται να διαθέτει τουλάχιστον τον κάτωθι περιγραφόμενο εξοπλισμό. Το ... δικαιούται να ζητήσει αναβάθμιση του εξοπλισμού του αναδόχου, εφόσον κριθεί ότι ο εξοπλισμός που θα χρησιμοποιείται δεν είναι κατάλληλος για την εκτέλεση των καθηκόντων. [...] χνί. Ανυψωτικό μηχάνημα για τον καθαρισμό των υαλοπινάκων – φωτιστικών με δυνατότητα ανύψωσης τουλάχιστον 15 μέτρων». Προς απόδειξη της πλήρωσης του ανωτέρω όρου η β' παρεμβαίνουσα προσκόμισε με την τεχνική της προσφορά το ηλεκτρονικό αρχείο «9. ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ.pdf», στο οποίο περιλαμβάνεται και το από 10.11.2021 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Μίσθωσης Ανυψωτικού μεταξύ της ίδιας και της ατομικής επιχείρησης «...», δια του οποίου

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

η δεύτερη εκ των ανωτέρω εκμισθώνει στην πρώτη το εκεί περιγραφόμενο μηχάνημα μετά οδηγού - χειριστή. Εκ των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς της η β' παρεμβαίνουσα είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί το εν λόγω και απαιτούμενο κατά τη Διακήρυξη ανυψωτικό μηχάνημα, δια της καταβολής του συμφωνηθέντος ανταλλάγματος στον εκμισθωτή. Επομένως, η β' παρεμβαίνουσα πληρούσε αφ' εαυτής την επίμαχη απαίτηση δυνάμει της ανωτέρω σύμβασης μίσθωσης. Η ανάγκη δε δανεισμού εμπειρίας προκύπτει για τους συμμετέχοντες όταν δεν διαθέτουν κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς τους τα απαιτούμενα μέσα, δηλαδή αυτά δεν βρίσκονται στην κατοχή των ιδίων και κάποιος τρίτος οικονομικός φορέας υπόσχεται ότι θα τους τα διαθέσει για την εκτέλεση της σύμβασης, εφόσον καταστεί ανάδοχος. Αντιθέτως, η μίσθωση πράγματος συνιστά κατά τον Αστικό Κώδικα και τις πάγιες αρχές του δικαίου νόμιμη και επαρκή αιτία κατοχής του πράγματος και συνεπώς, αν δεν ορίζει ρητά αντίθετα η διακήρυξη, τα μέσα και πράγματα που ο προσφέρων και μετέπειτα ανάδοχος, ήδη κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς του, μισθώνει από τρίτους (εκμισθωτές) συνιστούν αντικείμενα αυτής καθαυτής της δικής του κατοχής και συνεπώς πράγματα τα οποία ο ίδιος μόνος του δύναται να διαθέσει και να χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση της σύμβασης, χωρίς ο εκμισθωτής να αποκτά την ιδιότητα του δανείζοντος εμπειρία (βλ. και ΑΕΠΠ 237/2018, την οποία επικαλείται και η β' παρεμβαίνουσα). Κατόπιν όλων των ανωτέρω θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι εν προκειμένω η β' παρεμβαίνουσα πληρούσε η ίδια την επίμαχη απαίτηση της Διακήρυξης για την δυνατότητα διάθεσης ανυψωτικού μηχανήματος, ενώ το γεγονός ότι το ως άνω μηχάνημα αποτελεί αντικείμενο μίσθωσης δεν καθιστά την εκμισθώτρια τρίτη εταιρεία - δανείζουσα εμπειρία. Συνεπώς, η β' παρεμβαίνουσα ορθώς δεν δήλωσε στο υποβληθέν ΕΕΕΣ της ότι στηρίζεται στις ικανότητες της ατομικής επιχείρησης «...» για την απόδειξη της πλήρωσης της εν λόγω απαίτησης, απορριπτομένου του υπό κρίση λόγου προσφυγής.

15. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της οικονομικής προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

αποδεκτή, καθώς έχει υπολογίσει μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για όλο το διάστημα της σύμβασης, ενώ ο μειωμένος συντελεστής ίσχυε έως την 31.12.2022, σύμφωνα με το αρ. 31 του Ν. 4756/2020 και κατά τα προβαλλόμενα τμήμα αυτής θα εκτελεσθεί εντός του έτους 2023. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Στον όρο 1.3 της επίμαχης Διακήρυξης «Συνοπτική Περιγραφή φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης» προβλέπεται ότι *«Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται σε 12 μήνες»*, χωρίς ωστόσο να ορίζεται ρητώς σε έτερο σημείο αυτής η ακριβής ημερομηνία έναρξης της σύμβασης. Προς θεμελίωση του προβαλλόμενου ισχυρισμού της η προσφεύγουσα παραθέτει τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα ζητήματα της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη – εργαζομένου, ήτοι τις διατάξεις του αρ. 31 του Ν. 4756/2020, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρ. 81 του Ν. 4826/2021, των οποίων η ισχύς έχει ορισθεί έως την 31η. 12.2022. Εν συνεχεία ερμηνεύει αυτές ως προς το ότι έχουν προσωρινό χαρακτήρα, καθόσον μετά το πέρας του χρονικού ορίου ισχύος τους επανέρχεται αυτοδικαίως το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς και κατ' επέκταση οι ασφαλιστικές εισφορές επανέρχονται στα ποσοστά που ίσχυαν προ της έκτακτης μείωσης. Εν συνεχεία προβαίνει στη διατύπωση του αυτοτελούς ισχυρισμού της κατά της αποδοχής της προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας αναφέροντας επί λέξει τα εξής: *«Εν προκειμένω όμως, από την οικονομική προσφορά της εταιρείας «... ...» προκύπτει ότι υπολογίζει μειωμένες (σε σύγκριση με τις ισχύουσες έως 31/12/2020) ασφαλιστικές εισφορές (25,17%) για όλο το διάστημα της σύμβασης, ενώ αυτές ισχύουν μόνο έως 31/12/2022. Οι μειωμένες εισφορές του αρ. 81 του ν. 4826/2021 αποτελούν ρύθμιση περιορισμένης χρονικής ισχύος, ενώ από 01/01/2023 πρέπει να υπολογιστούν οι εισφορές που ίσχυαν έως 31/12/2020. Κατόπιν τούτων, η προσφορά της εταιρείας «... ...» τυγχάνει απορριπτέα ως παραβιάζουσα τις εφαρμοστέες διατάξεις με τις οποίες καθορίζονται τα ποσά των ασφαλιστικών*

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

εισφορών». Η ανωτέρω διατύπωση ωστόσο χαρακτηρίζεται από αοριστία, καθώς δεν παρατίθεται ακριβής υπολογισμός του νόμιμου – κατά την κρίση της προσφεύγουσας – τρόπου υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών, στον οποίο θα όφειλε να έχει προβεί η δεύτερη παρεμβαίνουσα, ούτε εντοπίζονται με ποσοτική διατύπωση τα σημεία, στα οποία ο υπολογισμός του εργατικού κόστους υπολείπεται του νόμιμου, εξ αίτιας της λήψης υπ' όψη εσφαλμένων νομοθετικών διατάξεων. Κατόπιν των ανωτέρω, δεν προκύπτει το βάσιμο ή μη του υπό κρίση ισχυρισμού, καθόσον δεν παρατίθεται συγκεκριμένος αριθμητικός υπολογισμός του ποσού των ασφαλιστικών εισφορών, που θα έπρεπε να έχει περιλάβει η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην προσφορά της, βάσει των διατάξεων που η προσφεύγουσα θεωρεί ορθές και εφαρμοστέες, εν συγκρίσει μάλιστα με το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών που έχει περιληφθεί στην επίμαχη προσφορά καθιστώντας αυτήν πλημμελή. Συμπερασματικά, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προβαίνει σε απλή παράθεση των διατάξεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας που ισχύουν έως την 31.12.2022 παραλείποντας πλήρως να αποτυπώσει και αριθμητικώς τον ισχυρισμό της, παραθέτοντας το δηλωθέν (και εσφαλμένο κατά την κρίση της) ποσό υπολογιζόμενων ασφαλιστικών εισφορών από την συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία σε αντιπαράβολή με το κατά την κρίση της ορθό και νόμιμο, καθιστά τον ισχυρισμό της απορριπτέο προεχόντως ως αόριστο (βλ. και ΕΑΔΗΣΥ 913/2022). Πέραν των ανωτέρω θα πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι εν προκειμένω από το κανονιστικό πλαίσιο της επίμαχης διακήρυξης κατά το χρόνο της κατάρτισης της δεν προκύπτει το ακριβές χρονικό σημείο έναρξης της σύμβασης, ήτοι δεν καθίσταται σαφές στους διαγωνιζόμενους αν αυτό θα ήταν εντός του έτους 2022 ή μεταγενέστερα, λαμβανομένου υπ' όψη του χρόνου κατάρτισης της Διακήρυξης και του χρόνου υποβολής των προσφορών. Το γεγονός αυτό λογίζεται ως ασάφεια της Διακήρυξης μη παρέχουσα στους διαγωνιζόμενους ασφαλές έρεισμα για το νομοθετικό καθεστώς, υπό το οποίο θα υπολογίζουν τις ασφαλιστικές εισφορές και μη δυνάμενη να αποβεί εις βάρος των διαγωνιζομένων, καθόσον η αναθέτουσα αρχή όφειλε να έχει θέσει σαφέστερο κανονιστικό πλαίσιο ως προς το κρινόμενο ζήτημα του υπολογισμού των

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

ασφαλιστικών εισφορών. Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση λόγος προσφυγής είναι απορριπτέος και ως αβάσιμος, καθόσον η φερόμενη πλημμέλεια της οικονομικής προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύεται επαρκώς, οφείλεται σε ασάφεια της επίμαχης Διακήρυξης.

16. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της οικονομικής προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας εταιρείας και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, καθώς όφειλε να έχει υπολογίσει επί ποινή απαραδέκτου αυτής την παρακράτηση φόρου 8%, καθώς κατά τα οριζόμενα στη Διακήρυξη αποτελεί κράτηση που βαρύνει τον ανάδοχο. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα: Επί του ανωτέρω θέματος περί της συμπερίληψης ή μη της παρακράτησης φόρου 8% στην οικονομική προσφορά των συμμετεχόντων η κρατούσα νομολογία κατατείνει στο ότι ακόμη και εάν η απαίτηση περί παρακράτησης φόρου εισοδήματος δεν προβλέπεται σαφώς στη διακήρυξη, στην προσφερόμενη τιμή εκτός από τις υπέρ του Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις, περιλαμβάνεται και κάθε άλλη, κατά την κείμενη νομοθεσία, επιβάρυνση (πλην ΦΠΑ) για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης, ως τέτοια δε νοείται και η παρακράτηση φόρου εισοδήματος κατ' άρ. 64, παρ. 2 του Ν. 4172/2013 (πρβλ. ΣτΕ 563/2008, ΔΕφΠειραιά Α66/2022, σκ. 11, ΔΕφΑθηνών Α1821/2021, σκ. 11, ΔΕφΚομοτηνής Ν1/2021, σκ. 12, ΔΕφΘεσσαλονίκης 93/2020, 17/2020, 26/2019). Η δε φύση της ως φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου δεν αναιρεί την υποχρέωση του συμμετέχοντος στο διαγωνισμό να συμπεριλάβει τη συγκεκριμένη επιβάρυνση στην οικονομική προσφορά του, η οποία (υποχρέωση) αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση των υπηρεσιών και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών (βλ.

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

ΔΕφΛάρισας Ν11/2022, σκ. 6, ΔΕφΠειραιά Α66/2022, σκ. 11, βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 519/2022 σκ. 19 ειδική γνώμη Β. Πισμύρη και contra μεταξύ άλλων 1268/2020 ΤρΔΕφΑθ, 58/2021 ΔΕφΘες/νίκης, όπου κρίθηκε ότι «εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του». Στην προκειμένη περίπτωση ωστόσο προβλέπεται και ρητώς από τη Διακήρυξη και δη στον όρο 5.1.2 περ. θ' αυτής ορίζεται και ρητώς ότι η παρακράτηση φόρου 8% για την παροχή υπηρεσιών βαρύνει τον ανάδοχο, όπως ορθώς επισημαίνει η προσφεύγουσα, προβάλλοντας περαιτέρω ότι η β' παρεμβαίνουσα δεν έχει περιλάβει στην οικονομική προσφορά της την παρακράτηση αυτή. Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι «όπως προκύπτει από το κονδύλιο των κρατήσεων που έχει υπολογίσει στον πίνακα ανάλυσης της οικονομικής της (1.453,44 € μηνιαίως), αλλά και το αρχείο «4. ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΙΠΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ» στο οποίο δηλώνει: «Ποσοστό κρατήσεων υπέρ τρίτων και Δημοσίου: 2,1554%», η ανταγωνίστρια εταιρεία κατά παραβίαση των κανονιστικών όρων της διακήρυξης, αλλά και του διέποντος το διαγωνισμό νομοθετικού πλαισίου δεν υπολόγισε στην προσφορά της την παρακράτηση φόρου 8%, με αποτέλεσμα η προσφορά της να καθίσταται απορριπτέα». Κατόπιν των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορθώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην προσφορά της β' παρεμβαίνουσας θα έπρεπε να συμπεριληφθεί και το κονδύλι που αντιστοιχεί στην παρακράτηση φόρου 8% για την παροχή υπηρεσιών εν όψει των νομολογιακώς κριθέντων για τις αμφιλεγόμενες περιπτώσεις, πολλώ δε μάλλον εν όψει του ότι στην επίμαχη Διακήρυξη υπάρχει και ρητή πρόβλεψη περί αυτού. Συνεπώς, ο υπό κρίση λόγος προσφυγής, δεδομένου μάλιστα ότι και η β' παρεμβαίνουσα δεν προβάλλει ότι στην προσφορά της συμπεριέλαβε το εν λόγω κονδύλι, θα πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος.

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

17. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της οικονομικής προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας εταιρείας και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, καθώς παρίσταται ασαφής στο μέτρο που δεν προκύπτει το ποσό του ημερομισθίου βάσει του οποίου υπολογίζει τις αποδοχές των εργαζομένων της. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ενώ στο αρχείο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ» δηλώνει ημερομίσθιο 29,70 ευρώ, παρά ταύτα για τον υπολογισμό του εργατικού κόστους και δη των μηνιαίων μεικτών αποδοχών του προσωπικού δηλώνει ότι πολλαπλασιάζει τις συνολικές ετήσιες ώρες της Διακήρυξης με το 4,443 ευρώ (29,62 ευρώ/ 6,6667), λαμβάνοντας ως βάση το κατώτατο ημερομίσθιο (29,62 ευρώ) και όχι το εκ μέρους της παρεχόμενο (29,70 ευρώ). Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα: Με τον υπό κρίση ισχυρισμό δεν προβάλλεται ότι η προσφορά της β' παρεμβαίνουσας είναι παράνομη ως υπολειπόμενη του ελάχιστου νόμιμου εργατικού κόστους, καθώς και η ίδια η προσφεύγουσα αποδέχεται ότι το δηλωθέν από τη β' παρεμβαίνουσα δηλούμενο ημερομίσθιο ύψους 29,70 ευρώ είναι ανώτερο από το ελάχιστο νόμιμο. Συνεπώς, το, κατά τα προβαλλόμενα, εμφιλοχωρήσαν σφάλμα κατά τον υπολογισμό των μηνιαίων μεικτών αποδοχών του προσωπικού, για τον οποίο έχει λάβει ως βάση υπολογισμού το κατώτατο ημερομίσθιο (29,62 ευρώ) και όχι το εκ μέρους της παρεχόμενο (29,70 ευρώ), δεν δύναται να οδηγήσει σε απόρριψη της προσφοράς της προ της κλήσης της κατά το αρ. 102 του Ν. 4412/2016 προς άρση της ασάφειας που προέκυψε κατά τους αριθμητικούς υπολογισμούς.

18. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της τεχνικής προσφοράς της α' παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΝ-ΚΑ Εταιρεία Ολοκληρωμένης διαχείρισης Κτηριακών εγκαταστάσεων Ανώνυμος Εταιρεία» και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, στο μέτρο που δεν καλύπτεται η απαίτηση της διακήρυξης σχετικά με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που αφορά την κάλυψη για την διαχείριση των ΕΑΥΜ. Μετά την επισκόπηση του

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Στο αρ. 5 του Παραρτήματος Ι της επίμαχης Διακήρυξης «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΥΑΜ» ορίζονται μεταξύ άλλων τα εξής: «Το παράγει ΕΑΥΜ της κατηγορίας Επικίνδυνα Απόβλητα Αμιγώς Μολυσματικά (ΕΑΑΜ), οι συσκευασίες των οποίων όπως αναφέρθηκαν σε προηγούμενη παράγραφο βαρύνουν τον ανάδοχο. (...) Τυχόν δαπάνες που θα προκύψουν για την αποκατάσταση ζημιών θα καλύπτονται από ασφαλιστήριο συμβόλαιο του αναδόχου το οποίο θα κατατεθεί με την προσφορά του και θα αφορά για την κάλυψη για την διαχείριση των ΕΥΑΜ». Περαιτέρω, στο αρ. 11 του Παραρτήματος Ι «Ασφάλιση του Έργου» ορίζεται ότι: «1. Ο Ανάδοχος υποχρεούται να συνάπτει και να διατηρεί, αποκλειστικά με δική του δαπάνη, ασφαλίσεις καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τη Ελληνική νομοθεσία και τα προβλεπόμενα στην παρούσα Σύμβαση, για οποιεσδήποτε δραστηριότητες προβλέπονται ή εμπίπτουν στην παρούσα Σύμβαση, ιδίως δε την σχετικά με την ασφάλιση του προσωπικού του και για αστική ευθύνη έναντι τρίτων. 2. Ο Ανάδοχος θα εξασφαλίσει, ότι θα υφίστανται σε ισχύ οι κάτωθι αναφερόμενες ασφαλιστικές καλύψεις καθ' όλη τη διάρκεια εκτέλεσης του Έργου: i. Κάλυψη οποιασδήποτε Αστικής Ευθύνης προς οποιονδήποτε τρίτο, η οποία ανακύπτει από ή οφείλεται στην εκτέλεση του Έργου, περιλαμβανομένων αλλά όχι μόνο, περιπτώσεων θανάτου, σωματικών βλαβών, απώλειας ή ζημίας περιουσίας, ατυχηματικής ρύπανσης, ψυχικής οδύνης και ηθικής βλάβης, μέχρι εκείνων των ορίων ευθύνης τα οποία θα διατηρούσε σε ισχύ ένας συνετός λειτουργός έργου παρόμοιας φύσης, μεγέθους και χαρακτηριστικών του Έργου και τα οποία σε καμία περίπτωση δεν θα είναι χαμηλότερα των Ευρώ 1.000.000,00 € ανά γεγονός και Ευρώ 2.000.000,00 € αθροιστικά ετησίως. Στην κάλυψη θα περιλαμβάνεται ρητά και η εκ του Άρθρου 922 του Αστικού Κώδικα απορρέουσα ευθύνη της Υπηρεσίας (ευθύνη προστήσαντος)». Από τη διατύπωση των ανωτέρω όρων της Διακήρυξης προκύπτει ότι για την ασφάλιση αστικής ευθύνης έχει τεθεί συγκεκριμένο ελάχιστο όριο κάλυψης, ήτοι 1.000.000,00

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

ευρώ ανά γεγονός και 2.000.000,00 ευρώ αθροιστικά ετησίως. Αντιθέτως, σχετικά με την κάλυψη των δαπανών που τυχόν θα προκύψουν για την αποκατάσταση ζημιών στο πλαίσιο της διαχείρισης των ΕΥΑΜ, δεν ορίζεται ρητώς συγκεκριμένο ελάχιστο όριο, καθώς, στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή θέλησε να ορίσει συγκεκριμένο όριο ασφαλιστικής κάλυψης έπραξε τούτο ρητώς, όπως για παράδειγμα για την ασφάλιση αστικής ευθύνης.

Προς απόδειξη της πλήρωσης των ανωτέρω απαιτήσεων η α' παρεμβαίνουσα προσκόμισε με την προσφορά της το ηλεκτρονικό αρχείο με την ονομασία «8. ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΚ. ΕΩΣpdf», στο οποίο περιλαμβάνεται το υπ' αριθμ. .../3829/03-09-2021 ασφαλιστήριο συμβόλαιο της ασφαλιστικής εταιρείας «... (...)» με ημερομηνία έναρξης ισχύος την 03.09.2021 και ημερομηνία λήξης ισχύος την 03.09.2022 καθώς και η υπ' αριθμ. 1852/05-01-2022 πρόσθετη πράξη του με αριθμό 1080/3829/03-09-2021 ασφαλιστηρίου συμβολαίου της ίδιας ασφαλιστικής εταιρείας, από την οποία προκύπτει ότι από 05.01.2022, η α' παρεμβαίνουσα εταιρεία διαθέτει κάλυψη για ατυχηματική ευθύνη ρύπανσης κατά την άσκηση της δραστηριότητά της ως εταιρείας παροχής υπηρεσιών καθαριότητας με όλους τους συμβαλλόμενους πελάτες της με όριο κάλυψης 1.000.000,00 ευρώ ανά γεγονός και 3.000.000,00 ευρώ αθροιστικά ετησίως. Από την ανωτέρω διατύπωση ωστόσο της υπ' αριθμ. .../05.01.2022 πρόσθετης πράξης, δεν προκύπτει σαφώς αν η «ατυχηματική ευθύνη ρύπανσης» περιλαμβάνει και τη διαχείριση των μολυσματικών αποβλήτων ΕΑΥΜ, όπως ρητώς απαιτεί η Διακήρυξη και επομένως δεν δύναται να διαπιστωθεί η πλήρωση της εν λόγω απαίτησης. Επομένως, ο υπό κρίση λόγος θα πρέπει να γίνει καταρχήν δεκτός, πλην όμως, η κατά τα ανωτέρω διαπιστωθείσα πλημμέλεια στην προσφορά της α' παρεμβαίνουσας δεν θα μπορούσε να οδηγήσει στην άνευ ετέρου απόρριψη της προσφοράς της προ της κλήσης της σε παροχή διευκρινίσεων σύμφωνα με το αρ. 102 του Ν. 4412/2016, προκειμένου να εξακριβωθεί αν η κάλυψη για «ατυχηματική ευθύνη ρύπανσης» περιλαμβάνει και τη διαχείριση των μολυσματικών αποβλήτων ΕΑΥΜ.

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

19. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της τεχνικής προσφοράς της α' παρεμβαίνουσας εταιρείας και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, στο μέτρο που δεν καλύπτεται η τεχνική προδιαγραφή υπ' αριθμ. 11 της διακήρυξης, κατά την οποία ο ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει ανυψωτικό μηχάνημα για τον καθαρισμό των υαλοπινάκων – φωτιστικών, καθώς, κατά τα προβαλλόμενα, από κανένα έγγραφο της τεχνικής προσφοράς της δεν προκύπτει ότι προσφέρεται ανυψωτικό μηχάνημα. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης ωστόσο προκύπτει ότι η α' παρεμβαίνουσα υπέβαλε με την τεχνική της προσφορά το ηλεκτρονικό αρχείο με την ονομασία «9. TEXNIKH MEΛETH signed.pdf», στη σελίδα 54 του οποίου παραθέτει Πίνακα Μηχανημάτων – εξοπλισμού. Στο σημείο 18 του ως άνω Πίνακα αναγράφεται ότι προσφέρει ανυψωτικό μηχάνημα για τον καθαρισμό των εξωτερικών υαλοπινάκων με δυνατότητα ανύψωσης τουλάχιστον 17 μέτρα και συγκεκριμένα το είδος «...», σε αντίθεση με τα όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Επομένως, από την τεχνική προσφορά της α' παρεμβαίνουσας προκύπτει ότι πληροί την απαίτηση για τη διάθεση ανυψωτικού μηχανήματος για τον καθαρισμό υαλοπινάκων, απορριπτομένου του υπό κρίση λόγου προσφυγής.

20. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της οικονομικής προσφοράς της α' παρεμβαίνουσας εταιρείας και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, καθώς έχει υπολογίσει μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για όλο το διάστημα της σύμβασης, ενώ ο μειωμένος συντελεστής ίσχυε έως την 31.12.2022, σύμφωνα με το αρ. 31 του Ν. 4756/2020 και, κατά τα προβαλλόμενα, τμήμα αυτής θα εκτελεσθεί εντός του έτους 2023. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Όπως και ανωτέρω εκτέθηκε, στον όρο 1.3 της επίμαχης Διακήρυξης «Συνοπτική Περιγραφή φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης»

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

προβλέπεται ότι «*Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται σε 12 μήνες*», χωρίς ωστόσο να ορίζεται ρητώς σε έτερο σημείο αυτής η ακριβής ημερομηνία έναρξης της σύμβασης. Προς θεμελίωση του προβαλλόμενου ισχυρισμού της η προσφεύγουσα παραθέτει τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα ζητήματα της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη – εργαζομένου, ήτοι τις διατάξεις του αρ. 31 του Ν. 4756/2020, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρ. 81 του Ν. 4826/2021, των οποίων η ισχύς έχει ορισθεί έως την 31η. 12.2022. Εν συνεχεία ερμηνεύει αυτές ως προς το ότι έχουν προσωρινό χαρακτήρα, καθόσον μετά το πέρας του χρονικού ορίου ισχύος τους επανέρχεται αυτοδικαίως το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς και κατ'επέκταση οι ασφαλιστικές εισφορές επανέρχονται στα ποσοστά που ίσχυαν προ της έκτακτης μείωσης. Εν συνεχεία προβαίνει στη διατύπωση του αυτοτελούς ισχυρισμού της κατά της αποδοχής της προσφοράς της β' παρεμβαίνουσας αναφέροντας επί λέξει τα εξής: «*Ωστόσο, μετά από μελέτη της οικονομικής της προσφοράς συνάγεται ότι για τους καθαριστές η εταιρεία ΓΕΝΚΑ υπολογίζει εισφορές: 146.864,89 € / 583.491,83 € = 25,17% και για τους επόπτες: 7.945,93 € / 32.182,80 € = 24,69%. Υπολογίζει δηλαδή εσφαλμένως μειωμένες εισφορές (25,17% και 24,69%) για όλο το διάστημα της σύμβασης, ενώ αυτές ισχύουν μέχρι 31/12/2022. Οι μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές που ισχύουν σύμφωνα με το άρθρο 81 του Ν. 4826/2021, αποτελούν ρύθμιση περιορισμένης χρονικής ισχύος, ενώ από τη 1/1/2023 πρέπει να υπολογιστούν οι υψηλότερες) νόμιμες εισφορές που ίσχυαν έως τις 31/12/2020*». Η ανωτέρω διατύπωση ωστόσο χαρακτηρίζεται από αοριστία, καθώς δεν εντοπίζονται με ποσοτική διατύπωση τα σημεία, στα οποία ο υπολογισμός του εργατικού κόστους υπολείπεται του νόμιμου, εξ αίτιας της λήψης υπ' όψη εσφαλμένων νομοθετικών διατάξεων. Κατόπιν των ανωτέρω, δεν προκύπτει το βάσιμο ή μη του υπό κρίση ισχυρισμού, καθόσον δεν παρατίθεται συγκεκριμένος αριθμητικός υπολογισμός του ποσού των ασφαλιστικών εισφορών, που θα έπρεπε να έχει περιλάβει η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην προσφορά της, βάσει των διατάξεων που η προσφεύγουσα θεωρεί ορθές και εφαρμοστέες, συγκριτικά μάλιστα με το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών που έχει περιληφθεί στην επίμαχη προσφορά

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

καθιστώντας αυτήν πλημμελή. Συμπερασματικά, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προβαίνει σε απλή παράθεση των διατάξεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας που ισχύουν έως την 31.12.2022 παραλείποντας πλήρως να παραθέσει το δηλωθέν (και εσφαλμένο κατά την κρίση της) ποσό υπολογιζόμενων ασφαλιστικών εισφορών από την συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία σε αντιπαράβολή με το κατά την κρίση της ορθό και νόμιμο, καθιστά τον ισχυρισμό της απορριπτέο προεχόντως ως αόριστο (βλ. και ΕΑΔΗΣΥ 913/2022). Πέραν των ανωτέρω θα πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι, κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, από το κανονιστικό πλαίσιο της επίμαχης διακήρυξης κατά το χρόνο της κατάρτισης της δεν προκύπτει το ακριβές χρονικό σημείο έναρξης της σύμβασης, ήτοι δεν καθίσταται σαφές στους διαγωνιζόμενους αν αυτό θα είναι εντός του έτους 2022 ή μεταγενέστερα, λαμβανομένου υπ' όψη του χρόνου κατάρτισης της Διακήρυξης και του χρόνου υποβολής των προσφορών. Το γεγονός αυτό λογίζεται ως ασάφεια της Διακήρυξης μη παρέχουσα στους διαγωνιζόμενους ασφαλές έρεισμα για το νομοθετικό καθεστώς υπό το οποίο θα υπολογίζουν τις ασφαλιστικές εισφορές και μη δυνάμενη να αποβεί εις βάρος των διαγωνιζομένων, καθόσον η αναθέτουσα αρχή όφειλε να έχει θέσει σαφέστερο κανονιστικό πλαίσιο ως προς το κρινόμενο ζήτημα του υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών. Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση λόγος προσφυγής απορρίπτεται επιπλέον και ως αβάσιμος καθόσον η φερόμενη πλημμέλεια της οικονομικής προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύεται επαρκώς, οφείλεται σε ασάφεια της επίμαχης Διακήρυξης.

21. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της τεχνικής προσφοράς της εταιρείας «...» και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, στο μέτρο που δεν καλύπτεται η απαίτηση της διακήρυξης σχετικά με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, που αφορά την κάλυψη για την διαχείριση των ΕΑΥΜ. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και ειδικότερα όσων γίνονται δεκτά στη σκέψη 18 της παρούσας περί των εφαρμοστέων όρων αυτής καθώς

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα: Από τη διατύπωση των ανωτέρω όρων της Διακήρυξης προκύπτει ότι για την ασφάλιση αστικής ευθύνης έχει τεθεί συγκεκριμένο ελάχιστο όριο κάλυψης, ήτοι 1.000.000,00 ευρώ ανά γεγονός και 2.000.000,00 ευρώ αθροιστικά ετησίως. Αντιθέτως, σχετικά με την κάλυψη των δαπανών που τυχόν θα προκύψουν για την αποκατάσταση ζημιών στο πλαίσιο της διαχείρισης των ΕΥΑΜ, δεν ορίζεται ρητώς συγκεκριμένο ελάχιστο όριο, καθώς, στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή θέλησε να ορίσει συγκεκριμένο όριο ασφαλιστικής κάλυψης έπραξε τούτο ρητώς, όπως για παράδειγμα για την ασφάλιση αστικής ευθύνης. Προς απόδειξη της πλήρωσης των ανωτέρω απαιτήσεων η εταιρεία «...», προσκόμισε την υπ' αριθμ. Πρωτοκ. 236/11.01.2022 βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης της εταιρείας «...», στην οποία ωστόσο δεν περιλαμβάνεται πρόβλεψη για την κάλυψη περί της διαχείρισης των ΕΥΑΜ παρά μόνο για την κάλυψη αστικής ευθύνης. Επομένως, η προσφορά της εν λόγω εταιρείας δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει το αρ. 5 του Παραρτήματος Ι της επίμαχης Διακήρυξης «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΥΑΜ» κατ' αποδοχόν του σχετικού ισχυρισμού της προσφεύγουσας.

22. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» και συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως αυτή έγινε αποδεκτή, καθώς έχει υπολογίσει μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για όλο το διάστημα της σύμβασης, ενώ ο μειωμένος συντελεστής ίσχυε έως την 31.12.2022, σύμφωνα με το αρ. 31 του Ν. 4756/2020 και κατά τα προβαλλόμενα τμήμα αυτής θα εκτελεσθεί εντός του έτους 2023. Μετά την επισκόπηση του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, του κανονιστικού πλαισίου της επίμαχης Διακήρυξης και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

Συναφώς προς τα ανωτέρω κριθέντα κατά την εξέταση του με όμοιο περιεχόμενο λόγου προσφυγής κατά των παρεμβαινουσών εταιρειών, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο υπό εξέταση ισχυρισμός προβάλλεται επίσης αορίστως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν αντιπαραβάλλει το δηλωθέν (και εσφαλμένο κατά την κρίση της) ποσό υπολογιζόμενων ασφαλιστικών εισφορών από την συνδιαγωνιζόμενη εταιρεία με το κατά την κρίση της ορθό και νόμιμο, ενώ σε κάθε περίπτωση η μη ρητή πρόβλεψη στη Διακήρυξη σχετικά με το χρόνο έναρξης της σύμβασης δεν δύναται να αποβεί εις βάρος των διαγωνιζομένων, καθόσον η αναθέτουσα αρχή όφειλε να έχει θέσει σαφέστερο κανονιστικό πλαίσιο ως προς το κρινόμενο ζήτημα του υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών. Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση λόγος προσφυγής απορρίπτεται ανεξάρτητα από την αοριστία του, προεχόντως ως αβάσιμος, καθόσον η φερόμενη πλημμέλεια της οικονομικής προσφοράς της εν λόγω εταιρείας, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύεται επαρκώς, οφείλεται σε ασάφεια της επίμαχης Διακήρυξης.

23. Επειδή, η εισήγηση γίνεται δεκτή εν όλω.

24. Επειδή, ύστερα από τις ανωτέρω σκέψεις η προδικαστική προσφυγή θα πρέπει να γίνει δεκτή κατά το σκεπτικό.

Για τους λόγους αυτούς

Αριθμός Απόφασης: Σ 1774/ 2022

1. Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.
2. Ακυρώνει την προσβαλλόμενη, η οποία ελήφθη κατά την υπ' αριθ. 12η/31-03-2022 (θέμα 94ο) Τακτικής Συνεδρίαση του Δ.Σ. του ... «... .. κατά το σκεπτικό.
3. Απορρίπτει τις παρεμβάσεις κατά το σκεπτικό.
4. Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2022 και εκδόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ